

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. april 2012 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság mod Invitel Távközlési Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pest Megyei Bíróság — Ungarn)

(Sag C-472/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EØF — artikel 3, stk. 1 og 3 — artikel 6 og 7 — forbrugeraftaler — urimelige kontraktvilkår — den erhvervsdrivendes ensidige ændring af kontraktvilkårene — søgsmål med påstand om forbud anlagt i offentlighedens interesse af et i den nationale lovgivning udpeget organ på vegne af forbrugerne — konstatering af, at kontraktvilkåret er urimeligt — retsvirkninger)

(2012/C 174/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pest Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Sagsøgt: Invitel Távközlési Zrt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Pest Megyei Bíróság — fortolkning af artikel 3, stk. 1, sammenholdt med nr. 1), litra j), og nr. 2), litra d), i bilaget samt af artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — kontraktvilkår, hvorefter den erhvervsdrivende ensidigt kan ændre kontraktens vilkår uden gyldig grund og uden en udtrykkelig beskrivelse af retningslinjerne for prissvingningerne — kontraktvilkårets urimelige karakter — retsvirkning af, at det under et søgsmål af generel interesse fastslås, at kontraktvilkåret er urimeligt

Konklusion

1) Det tilkommer den nationale ret, som træffer afgørelse i søgsmålet med påstand om forbud anlagt i offentlighedens interesse af et i den nationale lovgivning udpeget organ på vegne af forbrugerne, at bedømme, henset til artikel 3, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, om et kontraktvilkår i de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler, hvorved en erhvervsdrivende fastsætter en ensidig ændring af omkostningerne i forbindelse med den tjenesteydelse, der skal leveres, uden imidlertid klart at beskrive retningslinjerne for fastsættelsen af nævnte omkostninger eller at angive gyldige grunde til denne ændring, er urimeligt. I forbindelse med denne bedømmelse skal nævnte ret bl.a. efterprøve, om grundene til eller retningslinjerne for ændringerne af omkostningerne i forbindelse med den tjenesteydelse, der skal leveres, i lyset af alle vilkårene i de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler, som det omtvistede vilkår er en del af, samt i lyset af den nationale lovgivning, som fastsætter de rettigheder og forpligtelser, der vil

kunne føjes til dem, der er fastsat i de pågældende almindelige forretningsbetingelser, er angivet på en klar og forståelig måde, og om forbrugerne i givet fald har ret til at bringe kontrakten til ophør.

2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13, sammenholdt med direktivets artikel 7, stk. 1 og 2, skal fortolkes således, at:

— den ikke er til hinder for, at konstateringen af, at et urimeligt kontraktvilkår, som er en del af de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler, er ugyldigt, i forbindelse med et søgsmål med påstand om forbud, jf. nævnte direktivs artikel 7, anlagt mod en erhvervsdrivende i offentlighedens interesse og på vegne af forbrugerne af et i den nationale lovgivning udpeget organ, i henhold til nævnte lovgivning har retsvirkninger i forhold til alle de forbrugere, som med den pågældende erhvervsdrivende har indgået en aftale, med hensyn til hvilken de samme almindelige forretningsbetingelser finder anvendelse, herunder i forhold til de forbrugere, som ikke var parter i forbudssagen

— når det i forbindelse med en sådan sag er blevet fastslået, at et vilkår i de almindelige forretningsbetingelser i forbrugeraftaler er urimeligt, er de nationale retter forpligtet til, ligeledes for fremtiden, af egen drift at drage alle de konsekvenser heraf, som er fastsat i national ret, for at nævnte vilkår ikke binder de forbrugere, som med den pågældende erhvervsdrivende har indgået en aftale, med hensyn til hvilken de samme almindelige forretningsbetingelser finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-508/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2003/109/EF — tredjelandstatsborgers status som fastboende udlænding — ansøgning om at opnå status som fastboende udlænding — ansøgning om opholdstilladelse i en anden medlemsstat, der er indgivet af en tredjelandstatsborger, som allerede har opnået status som fastboende udlænding i en første medlemsstat, eller af et familiemedlem til den pågældende — størrelsen af de gebyrer, der kræves af de kompetente myndigheder — uforholdsmæssig karakter — hindringer for udøvelsen af opholdsretten)

(2012/C 174/09)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og J. Langer, som befuldmægtigede)